

בש"פ 1087/22 - אשר אבוקסיס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1087/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העורר: אשר אבוקסיס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 26.1.2022 במ"ת 45211-01-22 שניתן על-ידי
כבוד השופט א' דראל

תאריך הישיבה: ט"ז באדר א' התשפ"ב (17.2.2022)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה: עו"ד איתי שהם

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 26.1.2022 (מ"ת 45211-01-22, השופט א' דראל) שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. ביום 20.1.2022 הוגש נגד העורר כתב אישום שנסב על עבירות של סחר בסמים. על-פי הנטען, במספר מועדים בחודשים אוגוסט-אוקטובר 2021 העורר עמד בקשר עם סוכן משטרה (להלן: הסוכן) באמצעות יישומון "טלגרם" וביצע עמו עסקאות סמים. כתב האישום מייחס לעורר, במסגרת ארבעה אישומים, עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים. המדינה טענה כי בידיה

ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, וכי קמה עילת מעצר בעניינו לנוכח חזקת המסוכנות העומדת בגין עבירות סמים לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996. המדינה הוסיפה כי מסוכנותו של העורר מתגברת לנוכח עברו הפלילי הכולל הרשעות קודמות, לרבות בעבירות סמים, האחרונה שבהן משנת 2017 ובגינה נגזר עליו עונש מאסר בפועל.

4. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 26.1.2022 הסכים בא-כוחו של העורר לקיומן של ראיות לכאורה וביקש מבית המשפט המחוזי להורות על הגשת תסקיר מעצר לצורך בחינת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. בהקשר זה, בא-כוחו של העורר הפנה לתיקים שונים שבהם הוגשו תסקירים בעניינם של נאשמים שיוחסו להם עבירות סמים. עוד נטען כי לעורר אמנם יש עבר פלילי של ממש בתחום של עבירות סמים, אך מאז מאסרו האחרון, הוא החל לעבוד באופן מסודר, נולדו לו ילדים והוא שינה את אורח חייו באופן משמעותי. כמו כן, לשיטתו, יש לתת משקל לכך שהעבירות בוצעו לכאורה על רקע פנייה מצד סוכן משטרה ולא מיוזמתו של העורר.

5. בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של העורר לקבלת תסקיר של שירות המבחן בשלב זה, והורה על מעצרו עד תום ההליכים בעניינו. בית המשפט המחוזי עמד על עברו הפלילי המכביד של העורר, וקבע כי הזמן שחלף מאז שחרורו האחרון ממאסר בשלהי 2018 אינו ממושך. בית המשפט המחוזי קבע כי במצב דברים זה אין לשחרר את העורר לחלופת מעצר, ועל כן גם אין להורות על הגשת תסקיר בעניינו.

6. הערר שבפני מכון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. לשיטתו של העורר, בית המשפט המחוזי לא ערך דיון מעמיק באפשרות לשחררו לחלופת מעצר והסתפק בקביעה כי בשים לב לעבירות המיוחסות לו ולקיומן של ראיות לכאורה קמה חזקת מסוכנות בעניינו. לשיטתו, אין ראיות לכך שעסק בסחר בסמים מאז הרשעתו האחרונה (לבד מהפרשה מושא הערר). יתר על כן, לטענתו, נסיבותיו האישיות – ובהן הילדים שנולדו לו בשנים האחרונות ועבודתו במשרה מסודרת כדי לפרנס את משפחתו – מצדיקות לבחון את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר ולחלופין להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

7. הדיון בפני התקיים ביום 17.2.2022, ובו הצדדים חזרו על עיקרי טענותיהם. בא-כוחו של העורר הדגיש כי בשלב זה הוא מתמקד אך בכך שיוזמן תסקיר מעצר בעניינו של העורר. בא-כוח המדינה התנגד לכך, תוך שטען כי עריכת תסקיר מעצר אינה זכות קנויה של נאשם וכי יש להתייחס בחשדנות לטענות בדבר אורח חייו החדש של העורר, עקב המהירות שבה השיג את הסם מרגע שהחליט לבצע עסקאות עם הסוכן.

8. הערר דן עורר אצלי התלבטות. עם זאת, התרשמותי הייתה שעל רקע הטענות לשינויים שחלו בחייו של העורר, ראוי שהדברים ייבחנו על-ידי שירות המבחן, מבלי לקבוע כל עמדה לגוף הדברים. אומנם, בית המשפט יכול להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים ללא צורך בתסקיר שירות מבחן, בעיקר כאשר המסוכנות הנשקפת מהנאשם גבוהה ולא ניתן לתת בו אמון (בש"פ 1660/15 מסעד נ' מדינת ישראל, פסקאות 6-7 (16.3.2015); בש"פ 4214/21 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.6.2021)). אולם, מבלי לקבוע מסמרות, אני סבורה כי לאור הזמן שחלף מאז מאסרו האחרון של העורר, יש מקום לבחון האם ניתן לתת בו אמון. במובן מסוים, נראה כי המחלוקת בין הצדדים מבוססת על השאלה האם מעת ששוחרר העורר ממאסר בשלהי 2018 הוא צעד בדרך הישר. דומה שלשירות המבחן יש כלים טובים יותר להתמודד עם שאלה זו.

9. על כן, אני מורה על הזמנת תסקיר מעצר בעניינו של העורר שיוגש לבית המשפט המחוזי לא יאוחר מיום 14.3.2022, ואשר יבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר או את האפשרות להשמתו בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי. לאחר מכן בית המשפט המחוזי יחליט כחכמתו, וטענות הצדדים שמורות.

10. סוף דבר: הערר מתקבל כמפורט בפסקה 9 לעיל.

ניתנה היום, כ"א באדר א' התשפ"ב (22.2.2022).

ש ו פ ט ת
